

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (Posudek oponenta práce)

Práci předložil(a) student(ka): Bc. Petra Markvartová

Studijní zaměření: Učitelství pro SŠ

Název práce: KOMPARACE VZDĚLÁVÁNÍ OSOB S PORUCHAMI UČENÍ

V TERCIÁRNÍM ŠKOLSKÉM SYSTÉMU V ČR A V SRN

Oponent práce: PhDr. Josef Slowík, Ph.D., FPE ZČU v Plzni

1. CÍL PRÁCE:

Cílem práce bylo zmapovat vliv specifických poruch učení na vysokoškolské studium a porovnat přístup ke studentům s těmito poruchami (včetně podpůrných opatření) v našem a německém vysokém školství. Tento cíl považuji v předložené práci za přiměřeně naplněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

V první části práce je poměrně přehledně představena problematika specifických poruch učení (i když s určitými drobnými nedostatky – zejména např. u popisu dysmúzie nebo dyspinxie...) a školské systémy (se zaměřením na terciární vzdělávání) – vždy s ohledem na obě sledované země. Méně přehledně a srozumitelně je představený systém německého školství v textovém popisu, což ovšem vylepšuje přehledná grafická tabulka na s.33. Na některých místech autorka nepřesně cituje informace z legislativy (např. s.23 – legislativní dokumenty používají pouze termín „školská poradenská zařízení“, nikoliv „centra.“), občas schází odkazy na zdroje uváděných informací (mimo jiné chybí např. odkaz na citovaný Müllerův model – s.16, nebo na zdroj výzkumu prováděného společností Alevia – s.24..). Asi nelze také očekávat řešení oblasti vysokoškolského studia v dokumentech vymezujících předškolní, základní, střední a vyšší odborné vzdělávání.

Výzkum byl prováděn kombinací kvantitativního a kvalitativního přístupu – volbu metod považuji za adekvátní, stejně jako jejich praktické použití a interpretaci získaných dat. Porovnání české a německé situace by bylo snad i lepší uvádět v jednotlivých kapitolách společně – takto je nutné hledat přímé porovnání až v závěrečném shrnutí.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Práce je standardně rozdělena na teoretickou a výzkumnou část (o něco menšího rozsahu). Text je obvyklým způsobem a poměrně systematicky strukturován (i když opakování kapitol vztahujících se k českému a německému školství je podle mého názoru méně přehledné). Odkazy na použitou a citovanou literaturu jsou v textu uváděny správně – pokud však zcela nescházejí; problematické je ale odkazování na internetové zdroje (některé z uvedených v seznamu na konci práce se v textu neobjevují!). Autorka jinak využila dostatečné množství relevantní české i zahraniční literatury k tématu. Jazykově a stylisticky práce nevykazuje výraznější nedostatky, chyby se objevují spíše ojediněle ve formulacích (stylistická neobratnost), občas se v textu najdou i gramatické nedostatky a překlepy. Práce celkově splňuje většinu základních požadavků pro formální úpravu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Autorka zpracovává aktuální a zatím velmi málo zmapovanou tematiku (i vzhledem k výzkumnému zaměření realizovanému na její fakultě), v práci prokázala dostatečný přehled ve sledované oblasti a schopnost zpracovat na poměrně solidní úrovni i vlastní výzkum. Práci proto doporučuji s uvedenými připomínkami k obhajobě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

- Na s.28 uvádíte „možnost prodloužení studia SŠ nebo VŠ o max. 2 roky. Tuto výjimku uděluje ředitel školy...“ – můžete prosím podrobněji vysvětlit souvislosti především s ohledem na současnou legislativu platnou pro vysoké školství?
- Máte informace o situaci ve sledované problematice také v dalších evropských zemích, kde bychom se mohli případně inspirovat?
- Jaký konkrétní přínos pro praxi by mohla Vaše práce nabídnout?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Výborně – Velmi dobře
(podle průběhu obhajoby)

Datum: V Plzni 11.5.2012

Podpis:

